

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਬਾ-ਅਦਾਲਤ ਜੇ. ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ,

ਧਰਮ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1267

ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1952) ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਸੇਵਾ 1951 ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ-ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ-- ਅਯੋਗਤਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 1 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ. ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਕਾਏ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਦੀ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸਾਧਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਵਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਲ. ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਕੇ.ਕੇ. ਕੁਕਰੀਆ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਐਚ.ਐਸ. ਡੋਬੀਆ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਹੁਕਮ

ਦੁਆ, ਜੇ. - ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਡ ਨੰ. 6 ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਧਰਮ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਬੋਹਰ ਦੇ ਉਕਤ ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੋਟਰ ਨੰਬਰ 684 ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 15 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ: ਨਗਰ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1952, ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੋਣ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 29 ਅਗਸਤ 1961, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਸੀ ਅਤੇ 30 ਅਗਸਤ, 1961, ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ 4 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 7 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 13 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ 14 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। 18 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਇਲਾਨ ਹੋਣਾ ਸੀ।

26 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਲ. ਨਾਗਪਾਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। 4 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ, ਪਹਿਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 4 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਉਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਡਿਫਾਲਟਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 16(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਡੀ ਜੋਸ਼ੀ, ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੁਆਰਾ, ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਵਾਰਡ ਨੰ. 6.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਬੋਹਰ- ਕੋਲ ਬਾਹਦ ਮਾਲਕ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ, 1 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਬੋਹਰ- ਕੋਲ ਮੈਸ. ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਲੱਕੜ ਦੇ ਵਪਾਰੀ, ਅਬੋਹਰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਚਿੰਤਾ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ

ਅਫਸਰ, ਅਬੋਹਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ।

“ਲੱਕੜ ਮੰਡੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿੱਥੇ ਐੱਮ. ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਵਿਵਾਦ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਰੁਪਏ। 15 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 3 ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ।”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

4 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਸ. ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਮੈਸ. ਜੈ ਲਾਈ-ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਨੇ ਵੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 6 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ ਨੇ ਵੀ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਰਿਟਰਨਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ, ਉਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ: -

“ਇਤਰਾਜ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ, ਐਮ.ਸੀ., ਅਬੋਹਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਐਮ.ਸੀ. ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 26 ਅਗਸਤ, 1961 ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਾਂਝੇ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ-ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੈ ਲਾਈ-ਰਾਮ ਚੰਦ ਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ 31 ਮਾਰਚ, 1961 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਗਿਆਨ ਚੰਦ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਵੰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਚੰਦ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰਿਵੀਜ਼ਨ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੇ, ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਲਾਫਾਈਡ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਕੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਨੰਬਰ 907, ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ 14 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਬੋਹਰ ਦੀ ਅਗਾਮੀ ਚੋਣ ਵਾਰਡ ਨੰ: 6 ਤੋਂ ਲੜਨ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 1, 2 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰੇ 1 ਤੋਂ 6 ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮੈਲਾਫਾਈਡ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 31 ਮਾਰਚ, 1961 ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 31 ਮਈ, 1960 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1961 ਤੱਕ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਫੀਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀ 26 ਅਗਸਤ, 1960 ਅਤੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਕਾਏ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 80 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹਨ।

ਮੁਨਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ: 3 ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ। ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਰਸਮੀਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। . ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ:

7. "ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚੋਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ *** () ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, ਜੇ-

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਲਕੇ ਲਈ ਯੋਗ ਵੋਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਿਯਮ 6 ਅਧੀਨ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਤੇ 25 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਜਾਂ,

* * *

(ਜੀ) ਡਿਸਚਾਰਜ ਦੀਵਾਲੀਆ;

* * * () ਜਾਂ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੈ;

ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੀ), (ਡੀ), (ਈ), (ਐਫ), (ਜੀ).(ਆਈ), (ਜੇ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਬੋਰਡ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕੰਟੇਨਮੈਂਟ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

* * * *

ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਬਕਾਏ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਆਯਾਤ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ* ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਥਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮੁੱਢਲੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਾਖੂਬੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਵਾਕਿਫ਼ ਸੀ। ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਕਮ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਆ ਸੀ।

ਇੱਥੇ, ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਡਾਇਰ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸਾਧਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਵਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਯੋਗਤਾ ਸਬੰਧਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਫਿਰ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨੁਕਸ ਅਤੇ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ

ਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ; ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਚੰਦ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਲਈ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਰਹਿਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮ 7 (ਜੀ) ਅਧੀਨ ਅਯੋਗਤਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੈਂਚਾਇਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫ੍ਰੈਂਚਾਇਜ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੇਟਰ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਮੰਨਾਂਗਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 7(ਜੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇਵਾਂ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* ਸੀਵਲ ਰੀਟ ਨੰ. 907 ਸਾਲ 1961 ਵਿੱਚ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰੀਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ nua, 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ

ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣ. ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਜਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਡੀ. ਜੋਸ਼ੀ, ਐਸ.ਡੀ.ਓ., ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ - ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ